

Kleider kasch ha vo mine, so viel ass De witt... bis Dine-n-akämme... ich ha mehr as ich brüch... in dem thüet mi Mann nitt spare.

Emma.

Er git Dr das, fir 's andere mache z'vergesse... awer we me-n-eim ebbes müess mache z'vergesse, so isch's scho g'fehlt!

Julie.

Still... 's kunnt ebber d'Stege-n-ufe!... 's isch dr Fritz wohrschinlig...

Emma.

Au revoir denn... ich gang in mi Unterschlupf (se geht in 's Zimmer links).

II, Uftritt.

Julie, Fritz.

Fritz (macht d'Thüre-n-uf hinte).

Ich bi's, liebe Fraü...

Julie (trucke).

Ah! Dü bisch do...

Fritz.

Wie Dü das säisch!... was kunnt Dir i uf eimol?... worum säisch mr nitt «lieb Männle»?...

Julie.

Was kunnsch jetz Dü do ku mache?... De weisch doch, ass Di Herr Patron nitt lide ka, wenn Dü do ane kunnsch...

Fritz.

Mi Patron isch üsgange un do bin i tis em Lade g'schliche, fir Dir g'schwind e Schmitzle ku abstehle...

Julie.

Dü stiehlsch mir gar nit ab...

Fritz.

Nur e kleiner Schmutz, Julie.

Julie.

Zähl nitt druf... 's isch nit z'mache!

Fritz.

Was, Dü thüesch Di Männle verstoffe?

Julie.

C'est-ça... we mr allei sin, so bisch Dü allewil mi Mann, awer vor de Lit thüesch Dü mich nie fir Di Fraü anerkenne.

Fritz.

Ich ha Dich jo doch gern... De weisch jo wohl worum, ass ich unser Hiroth verstecke thüe.

Julie (lipft d'Achse).

Wege-n-em Patron!

Fritz.

Wege-n-em Herr Rothfuchs... jä... er thät mr's jo nitt vergesse...

Julie.

Was hat denn er awer o derzüe z'sage... geht's ihn ebbes a?

Fritz.

's isch doch allewil mi Patron!... denk, was er scho an mir tho hat... ich bin ihm Respect schuldig... 's isch e g'scheidter Mann.

Julie.

Was g'scheidt!... dumm isch er as wie Gänseidr...